

[Kristian Kristensen.]

administration, som kan vise sig at være yderst uheldig.

Jeg har hermed nævnt de ting i lovforslaget, som jeg umiddelbart føler betænkelighed ved, og som jeg håber vi kan få nøjere klaret i det udvalg, der vel nu bliver nedsat. Jeg opfatter lovforslaget i øvrigt væsentligt som samfærdselskommissionens forslag, der nu er lagt på tingets bord til drøftelse, og jeg tror, det er vigtigt, at vi giver os tid til en meget nøje gennemgang af dette store lovkompleks, en gennemgang, som vi fra retsforbundets side tilsiger vor støtte til med det formål at finde frem til den bedste og rimeligste løsning af de problemer, som dette lovforslag tager sigte på at løse.

Aksel Larsen: Nu ved jeg godt, at det ikke er afgørende for sagen, om denne forhandling afsluttes om 5 minutter eller om en halv time. På den anden side er jeg glad for, at jeg har udtalt mig om dette spørgsmål, da vi havde det til behandling i foråret, sådan at jeg i alt væsentligt kan henvise til, hvad jeg sagde dengang, og ikke behøver at tale så længe; og som sagt, hvis det havde nogen betydning, om vi blev hurtigt færdige i eftermiddag, ville det være et ekstra incitament til at gøre min tale kortfattet, da jeg finder, at der allerede er gået megen og kostbar tid til spilde.

Kommissionen har naturligvis måttet have sin tid til at komme gennem sagerne og komme med sin betænkning. Vi fik imidlertid lovforslaget i marts måned, og der er siden den tid praktisk talt ingenting sket. Jeg ved meget vel, hvorfor der ikke er sket noget og ikke har kunnet ske noget. I sommerferien har folketinget ikke været samlet, og spørgsmål, udvalget har stillet, er ikke blevet besvaret. Men jeg vil alligevel have lov til at henstille, at man nu søger at få lovforslagets gang igennem tinget fremskyndet, og at man derpå, når der kommer en lov ud af det, hurtigst muligt tager fat på at realisere de planer, der bliver lagt.

For længe siden burde man have foretaget en koordinering af hovedstadsområdet trafik, således som det her foreslås. For hver måned, der går, for hvert år, der går, kan forholdene blive mere kaotiske og mere utilfredsstillende for befolkningen; det kan

blive samfundsøkonomisk skadeligt, og derfor er det noget, der haster.

Jeg tror ikke, at man, som den sidste ærede taler gjorde, kan forsøge at melde hus forbi for statskassens vedkommende og sige, at det er noget, som må klares af hovedstadsområdet befolkning alene, det kan skatteyderne i det øvrige land ikke betale med til. Det er noget, vi allerede har diskuteret i foråret, men lad mig sige igen, at der har ikke her i tinget mig bekendt nogen sinde været noget æret medlem fra provinsen, der har protesteret, når der skulle bevilges midler til anlæg af en jernbane i Jylland eller bygning af en statshavn eller udvidelse af en fiskerihavn. Så har man ment, at det i høj grad angik statskassen, og at hovedstadens skatteydere også skulle være med til at betale. Hvorfor man så skal stille sig på det standpunkt, at en ordning af trafikforholdene i et område, hvor der bor mere end en fjerdedel af landets befolkning, skulle være staten helt uvedkommende, forstår jeg ikke.

Jeg har som sagt, da vi havde sagen til behandling i foråret, udtrykt skepsis med hensyn til den her foreslåede byrdefordeling. Jeg erindrer herom og erindrer i det hele taget om de bemærkninger, jeg dengang fremkom med, og vil nøjes med endnu en gang at anbefale lovforslaget til velvillig og fremfor alt hurtig behandling.

Jeg håber, at det på enkelte punkter bliver forbedret, men i almindelighed tror jeg, det bliver den vej, man må gå frem.

Erhard Jakobsen: Det, der får mig til at tage ordet i denne debat, er ikke, at jeg på nogen måde er uenig med mit partis ordfører, ej heller at jeg ønsker at uddybe den diskussion, som nu har fundet sted; men det er med udgangspunkt i nogle bemærkninger af den højtærede minister, da han første gang fremsatte lovforslaget, at jeg nu vil knytte et par bemærkninger til det, der allerede er sagt.

Den højtærede minister sagde i foråret, da han fremsatte lovforslaget — han brugte det som motivering for at anbefale, at man lod det gå hurtigt gennem tinget — at mange institutioner, som har med store opgaver at gøre, i forventning om, hvad der nu skal ske, har måttet ligge stille og ikke